

PETAR MLADINIĆ

Lucija Gusić, Zagreb

Petar Mladinić zasigurno je ostavio dubok trag na učenicima i profesorima V. zagrebačke gimnazije u kojoj je radio kao profesor i ravnatelj, ali i kroz različite aktivnosti izvan škole. Kao voditelj nastavne sekcije Hrvatskoga matematičkog društva pridonosio je razvoju profesionalnih potreba učitelja i nastavnika, učenika i studenata u formalnome i neformalnom cjelozivotnom učenju i poučavanju. Organizirao je mnogobrojne radionice, ljetne škole, te utemeljio četiri matematička časopisa: Poučak, Playmath, math.e te našu Matku. U jubilarnom 100. broju predstaviti ćemo vam drugog po redu urednika Matke, našeg dragog Petra Mladinića.

Matka: Recite nam nešto o sebi i svome radu.

P. Mladinić: Rođen sam 1950. godine u Zagrebu. Tu sam diplomirao matematiku i ostao raditi, prvo kao profesor, a kasnije i kao ravnatelj V. gimnazije. Pokrenuo sam Ljetnu školu Ruđera Boškovića te Ljetnu školu V. gimnazije i HMD-a. Za profesore sam osmislio i organizirao projekt dvogodišnjih okupljanja učitelja i nastavnika matematike na kojima su izlagali nastavnici i najugledniji strani stručnjaci iz područja nastave matematike.

Matka: Zašto ste se odlučili za matematiku, i to onu pedagoškog smjera?

P. Mladinić: Kada se danas osvrnem, vidim jednu važnu činjenicu: snovi i želje iz djetinjstva motor su koji kasnije pokreće čovjeka. Od malih sam nogu okupljao, organizirao i poticao djecu oko sebe na različite aktivnosti. Odatle i želja da postanem nastavnik, a to je bila odluka na koju je najviše utjecala moja učiteljica Sofija Tomas. U četvrtome razredu rješavao sam problem Sedam königsberških mostova¹ ne znajući da ih je Euler već riješio. Mogu reći da me je taj problem snažno motivirao i usmjerio prema matematici, posebice radi vizualizacije matematičkih problema. Uostalom, i moj diplomski rad bio je iz tog područja, tj. teorije grafova.

Matka: Kako se dogodila Matka?

P. Mladinić: Ideja se rodila krajem 1991. godine. U to vrijeme bio sam voditelj Nastavne sekcije HMD-a i primijetio da postoji velika želja i potreba za matematičkim časopisom za djecu između 10 i 17 godina. Organizirao sam nekoliko vrlo uspješnih sastanaka između naših najznačajnijih matematičara koji su složili koncept Matke. Skeptici su nam tada predviđali maksimalno dva do

¹http://e.math.hr/math_e_article/br14/fosner_kramberger#content_marker13

tri broja, tvrdeći da ćemo ostati bez matematičkog sadržaja primijerenog za taj uzrast. Drago mi je da su se prevarili i da časopis, nakon 25 godina postojanja, izdaje svoj 100. broj!

Prvi glavni urednik bio je prof. dr. sc. Boris Pavković i Matka je zapravo njegovo „dijete“ u koje je utkao svoj pogled na matematiku za taj uzrast. Njegove ideje su, nakon njegove smrti, kao glavni urednici nastavili oživljavati moja malenkost te sadašnja glavna urednica Renata Svedrec.

Sada se opet vraćamo na snove i želje iz djetinjstva koje sam upravo Matkom uspio ostvariti. U osnovnoj školi okupio sam ekipu kako bismo sudjelovali u natječaju koji je objavio Plavi Vjesnik. Trebalo je osmisiliti i realizirati nekoliko epizoda novog stripa u boji. Tim se sastojao od mene kao scenarista te dvojice kolega koji su nacrtali strip. Na natječaju nismo prošli, no pri izradi koncepta Matke ja sam na sebe preuzeo osmišljavanje posljednje stranice: smisliti matematički zadatak koji bi svojim crtežom oživio Svjetlan Junaković. Nakon njega toga se zadatka prihvatio Ninoslav Kunc. Tradicija stripa sa zadnje stranice nastavila se u svih 100 brojeva.

Matka: Što vam je bilo najdraže u suradnji s djecom?

P. Mladinić: U radu s djecom upravo mi je ta obostrana suradnja uvijek bila najvažnija i najdraža. Suradnja, uvažavanje i timski rad. Uostalom, koliko god ja njima pomažem u radu (naglasak je na raditi matematiku, a ne učiti ili poučavati), i oni meni pomažu.

Matka: Matka je izdavala i knjige.

P. Mladinić: Izdavaštvo u okviru časopisa Matka nastalo je kao potreba pokrivanja tema i sadržaja koji se ne mogu realizirati ograničenim prostorom i konceptom Matke. Stoga smo zasebno izdali tridesetak knjižica. Ako mi nešto u životu zatreba, sam to realiziram. Ako to nije moguće, pronađem one koji to mogu ili barem „potpalim vatru“ da to drugi ostvare. Tako je prevedeno nekoliko naslova iz svjetske literature za koje smo procijenili da Hrvatskoj trebaju i da bi ih vrijedilo predstaviti našim nastavnicima.

Matka: Što biste za kraj poručili Matkačima i njihovim profesorima?

P. Mladinić: George Pólya, veliki mađarski matematičar i pedagog, napisao je: „Ljudi vam kažu da je maštanje besmislica. Ne vjerujte im! To je jedna od široko rasprostranjenih zabluda.“

Moja poruka Matkačima i profesorima je: Maštajte i ostvarite svoje snove! I ne odustajte od njih ako se odmah ne ispune.

